

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/ 467 /2018/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

93/2019. (II. 28.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2018. december 19-én elektronikus úton előterjesztett **panasza alapján indult eljárást** a 2019. február 28-án megtartott zárt ülésén meghozott döntése alapján

megszünteti.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, a panaszosnak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására figyelemmel a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2018. december 19-én elektronikus úton terjesztett elő panaszt, a vele szemben 2018. december 8-án foganatosított rendőri intézkedésekkel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy férjével az adventi időszakban B. településre kirándultak. A belvárosban sétálgattak, amikor két civil ruhás rendőr megállította őket. Megkérték a panaszost, hogy igazolja személyazonosságát, mert állításuk szerint a panaszos a térfelügyelő kamerák felvételei alapján 90%-os valószínűséggel körözött bűnöző. A panaszos ezt méltánytalannak érezte, a véleménye szerint civil ruhás rendőrnek nincs joga vele szemben intézkedni, és a térfelügyelő kamerák felvétele alapján nem lehetett biztonságosan megállapítani a személyazonosságát, hiszen téli sapka, sál volt rajta, ami nagymértékben takarta az arcát. A térfelügyelő kamerák online felvételei alapján azonnal foganatosítható rendőri eljárási rendszabályairól a panaszos pedig még nem is hallott. Az intézkedés során a rendőrök végig udvariasak voltak, ennek ellenére az emberi méltóságában és szabadságérzetében sértve érezte magát. A panaszos úgy érzi, hogy ilyen esemény bármikor újra megtörténhet vele.

A panaszos adatbiztonsági szempontból sem lát garanciát arra, hogy nyoma marad-e a rendőrség nyilvántartásában az intézkedés tényének, személyazonosságának, a róla készült felvételeknek.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

Becsületes, törvénytisztelő családanyaként ugyanis nem szeretné, ha a személyes adatai a körözés alatt álló bűnözők adataival és a rájuk vonatkozó nyilvántartással összemósódnának.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőri szervtől, valamint kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumok és a konkrét kérdésekkel kapcsolatos rendőrségi álláspont megküldését.

1) T. B. N. c. r. őrnagy 2019. január 22-ei parancsnoki kivizsgálásában az alábbiakat rögzítette a panasszal kapcsolatban.

A rendelkezésre álló iratok szerint a * Rendőrfőkapitány Bűnügyi Helyettese, hivatkozással a 01000-52708/2018.ált. iktatószámú iratban rögzítettek, akciószolgálatra történő berendelést határozott meg. A berendelőben leírtak szerint 2018. december 1-jétől 31-éig a megjelölt helyszínen megrendezett karácsonyi vásárokon a folyamatos bűnügyi jelenlét biztosítása miatt bűnügyi akció került elrendelésre.

Erre tekintettel 2018. december 8-án a * Rendőrkapitányság állományából a B. helyen a helyszínparancsnokot jelölték ki, aki szolgálatának teljesítésekor a meghatározottaknak megfelelően eligazítást tartott az adott bűnügyi állomány részére, a speciális mobiltechnikai eszközök kiosztása mellett. Ugyanis a B. helyen megrendezett karácsonyi vásárokon történő folyamatos bűnügyi jelenlét biztosításáról szóló akciótervben rögzítésre került az akciószolgálatban résztvevő bűnügyi szolgálati ág feladatául, hogy a vásárhoz vezető utcákban telepített arcfelismerő rendszerhez tartozó kamerák által közvetített kép alapján beazonosított, körözés alatt álló személyről a bűnügyi járőrök részére az ellenőrzési pontokon kiosztott mobiltelefonra érkező jelzés esetén a járőrpár igazoltatja és a Tevékenységirányítási Központ (továbbiakban: TIK) közreműködésével priorálja a célszemélyt. A nyomozó továbbá a helyszínen tisztázza, hogy az intézkedés alá vont személy azonos-e az arcfelismerő rendszer adatbázisában körözöttként szereplő személlyel, mert amennyiben igen, akkor azt a személyt a nyomozó elfogja és átadja az előállítás végrehajtására kijelölt rendészeti járőrnek.

A biztosításba beosztott bűnügyi állományának a berendelés szerint az akciószolgálatban a meghatározott ruházatot kellett viselnie, azaz az évszaknak és az időjárási viszonyoknak megfelelő, meleg, utcai civil öltözetet.

A kivizsgálás során megállapítást nyert, hogy az intézkedő járőrpár 2018. december 8-án a B. helyen látott el szolgálatot, amely során – az eligazítást követően – ellátásra kerültek egy speciális programmal ellátott mobilkészülékkel, majd az előre meghatározott fix felállítási helyüket foglalták el. Körülbelül a déli órákban a részükre kiadott technikai eszközre az arcképfelismerő rendszer által generált jelzés érkezett. Ennek azonnali észlelése után a járőrpár a mobilkészüléken megjelenő arcképet a járdán közlekedő panaszos arcprofiljával összehasonlították, majd egyúttal a hasonlóság miatt rendőri intézkedés (igazoltatás) alá vonták, hivatkozással a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 13.§ (1) bekezdésére, figyelemmel a 20.§ (1) bekezdésére.

A járőrpár a panaszos arcprofilját egyértelműen felismerni nem tudta, mivel annak egy része a sapka és a sál általi takarásban volt, ezért szükségessé vált az adatainak megállapítása a körözési rendszerben történő összehasonlítás érdekében.

Az igazoltatást az Rtv. 29.§ (1) bekezdés a) pontja alapján fogatosították, valamint a Rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 5.§ (1) bekezdésében és a 25.§ (1)-(2) bekezdéseiben foglaltak alapján kezdték meg.

A parancsnoki kivizsgálás során készített rendőri jelentés alapján megállapítást nyert, hogy a rendőri intézkedés megkezdésekor a panaszos azt közölte a járőrpárral, hogy nem hiszi el, hogy rendőrökkel áll szemben. Erre vonatkozólag az intézkedők ismételt felmutatták neki szolgálati igazolványukat és azonosító jelvényüket, majd elmondták beosztási helyüket és intézkedésük okát is, melyre válaszul szintén azt kapták, hogy továbbra sem hiszi el, hogy rendőrökkel van dolga. Ekkor az egyik intézkedő – az „állampolgárbarát intézkedés” jegyében – rámutatott a tőlük kb. 15 méter távolságban lévő rendőri jelleggel ellátott csapatszállító kisbuszra és kérte a

panaszost, hogy amennyiben továbbra sem hiszi el, hogy rendőrök, fájradjanak oda együtt a kisbuszhoz, az egyenruhás kollégákhoz és hajtsák végre ott az igazoltatást, mint intézkedést. Ezt a kommunikációt és a kisbuszhoz való érkezést követően a panaszos társaságában lévő fiatalember közölte a panaszossal, hogy „Mi van, téged még nem igazoltattak? Add oda nekik az igazolványt!”. Ezt követően a panaszos a járőrpárnak átadta a személyazonosító okmányát, mely után ismételten közölték vele az intézkedés célját és okát, valamint azt, hogy konkrétan miért lett intézkedés alá vonva. Eközben a panaszos adatai az Árpád Központon keresztül a körözési rendszerben ellenőrzésre kerültek.

A rendőri jelentés alapján megállapítást nyert, hogy az adattárban történő lekérdezés oly módon történt, hogy a szolgálati rádión keresztül a panaszos adatai bemondásra kerültek úgy, hogy azokat 3. személy ne hallhassa, ezért az egyik intézkedő az épület takarásába húzódott, míg a másik az intézkedés alá vonttal maradt. A továbbiak során az adategyeztetés végeztével egyértelművé vált, hogy a körözési rendszerben a panaszos nem szerepelt.

Ezek után a panaszosnak a személyazonosító okmányát visszaadták és tájékoztatták a panasztételi lehetőségéről, miközben egy – a rendőrök által ismeretlen – férfi odalépve a rosszallását fejezte ki az intézkedéssel kapcsolatban. Ekkor a férfit határozottan felszólították, hogy vele szemben nem fogatosítottak intézkedést, így azt lehetőség szerint ne zavarja. Ezt a férfi látszólag tudomásul vette.

A fentiekben túl megállapításra került, hogy nem került sor az intézkedés során igazoltató lap kitöltésére, ugyanis további intézkedésre a panaszossal szemben nem került sor, mivel a célhoz kötöttség elve alapján az adatainak rögzítésére nem is volt szükség, hivatkozással a Szolgálati Szabályzat 25.§ (2) bekezdésére.

A panaszos azon állítása, mely szerint a rendőrök azt mondták neki, hogy a térfigyelő kamerák felvételei alapján 90%-os valószínűséggel körözött bűnöző nem felel meg a valóságnak, a járőrök rögzítették, hogy kizárt, hogy bármelyikük ilyet mondott volna. Az viszont elhangzott, hogy a panaszost az arcképfelismerő rendszer jelzése alapján állították meg és a jogszabályi környezetnek megfelelően azt a közlést is megkapta, hogy az adatai a körözési rendszerben ellenőrzésre fognak kerülni a személyi okmánya alapján, azonban további intézkedést nemleges válasz esetén nem fognak vele szemben fogatosítani.

Megállapítást nyert, hogy az intézkedők jelentették szóban a helyszínparancsnoknak az igazoltatás tényét, illetve azt, hogy az arcképfelismerő rendszer pontatlan jelzést adott a panaszossal kapcsolatban, a panaszos nem szerepelt a körözésben, így elfogásra sem került sor.

Az arányosság követelménye is vizsgálatra került, mely során megállapították, hogy az igazoltatás fogatosításával – kiemelt figyelemmel arra, hogy az arcképfelismerő rendszer találatot jelzett – nem okoztak olyan sérelmet, vagy joghátrányt a panaszosnak, amely nyilvánvalóan nem állt volna arányban az intézkedés törvényes céljával.

A rendőri intézkedést követően a panaszos személyes adatainak kezelésére nem került sor, vele szemben az igazoltatás kapcsán se szabálysértési-, se büntetőeljárás, se egyéb eljárást nem kezdeményezett a hatóság.

A parancsnoki kivizsgálás megállapítása szerint a rendőri intézkedés jogszerű, szakszerű és arányos volt, valamint szükséges ideig tartott.

2) A rendőrség csatolta a * Rendőrfőkapitány által jóváhagyott, ****.ált. számú akciótervet. A Testület nem ismerteti az akciótervet teljes terjedelmében, mivel annak tartalma nem nyilvános, ezért csak a releváns, nem szenzitív adatnak minősülő tények ismertetésére szorítkozik. Ezeket az intézkedő rendőrök a helyszínen közölték is a panaszossal ugyanilyen terjedelemben, anélkül, hogy konkrétumokat ismertettek volna az akcióterv részleteiről, így a Testület is azonos módon jár el jelen esetben.

Az akcióterv rögzíti, hogy 2018. november 23. napjától 2019. január 1. napjáig tart a B. előtti téren az adventi ünnep. A vásári tömeg várhatóan magas létszámából fakadóan alappal várható, hogy közöttük körözött személyek is megjelennek, amely szükségessé teszi a bűnügyi állomány felkészítését, ezen személyek kiszűrésére, az elfogásuk, előállításuk eredményes végrehajtására.

Az akcióterv a következők szerint határozza meg a bűnügyi állomány feladatát.

A vásárok helyszínére vezető utcákba telepített, az arcfelismerő rendszerhez tartozó kamerák által közvetített kép alapján beazonosított, körözés alatt álló személyről a bűnügyi járőrpárok részére az ellenőrzési pontokon kiosztott mobiltelefonra érkező jelzés esetén a bűnügyi járőrpár igazoltatja és a TIK közreműködésével priorálja a célszemélyt. Ennek során a nyomozó tisztázza, hogy az intézkedés alá vont személy azonos-e az arcfelismerő rendszer adatbázisában körözöttként szereplő személlyel.

Amennyiben az intézkedés alá vont személy azonos az arcfelismerő adatbázisban körözöttként szereplő személlyel, a nyomozó elfogja őt és átadja az előállítás végrehajtására kijelölt rendészeti járőrnek.

Az akcióterv az akciószolgálatba beosztott bűnügyi állomány öltözetéről is rendelkezik: az akciószolgálatban résztvevő bűnügyi állomány évszaknak megfelelő, polgári öltözetet visel kötelezően.

3) G. L. a. r. törzsszázlós 2019. január 21-én készült jelentésében a parancsnoki kivizsgálással tartalmában megegyező módon foglalta össze a történetet, ezért a jelentés ismertetésétől a Testület eltekint.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, a VI. cikkben foglalt személyes adatok védelméhez való jogát valamint XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.**

1) A Testület először azt vizsgálta, hogy a panaszost megfelelő jogalap birtokában vont-e intézkedés alá a rendőrség.

A panaszos előadása szerint férjével az adventi időszakban B. településre kirándultak. A belvárosban sétálgattak, amikor két civil ruhás rendőr megállította őket. Megkérték a panaszost, hogy igazolja személyazonosságát, mert állításuk szerint a panaszos a térfigyelő kamerák felvételei alapján 90%-os valószínűséggel körözött bűnöző. A panaszos méltánytalanak, megaláználak érezte az intézkedést.

a) A rendelkezésre álló iratok szerint a * Rendőrfőkapitány Bűnügyi Helyettese, hivatkozással a ****.ált. iktatószámú iratban rögzítettek, akciószolgálatra történő berendelést határozott meg. A berendelőben leírtak szerint 2018. december 1-jétől 31-éig a megjelölt helyeken megrendezett karácsonyi vásárokon a folyamatos bűnügyi jelenlét biztosítása miatt bűnügyi akció került elrendelésre.

A megjelölt napon a déli órákban a rendőrök részére kiadott technikai eszközre az arcképfelismerő rendszer által generált jelzés érkezett. Ennek azonnali észlelése után a járőrpár a mobil eszközön megjelenő arcképet a járdán közlekedő panaszos arcprofiljával összehasonlították, majd egyúttal a hasonlóság miatt rendőri intézkedés (igazoltatás) alá vonták, hivatkozással az Rtv. 13.§ (1) bekezdésére, figyelemmel a 20.§ (1) bekezdésére.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A Szolgálati Szabályzat az Rtv. előírásait a következőkkel egészíti ki. A 9. § (1) bekezdése alapján a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A rendőrség csatolta a * Rendőrfőkapitány által jóváhagyott, ****.ált. számú akciótervet mely rögzíti az adventi vásáron szolgálatot ellátó bűnügyi állomány feladatát. A vásárok helyszínére vezető utcákba telepített, az arcfelismerő rendszerhez tartozó kamerák által közvetített kép alapján beazonosított, körözés alatt álló személyről a bűnügyi járőrpárok részére az ellenőrzési pontokon kiosztott mobiltelefonra érkező jelzés esetén a bűnügyi járőrpár igazoltatja és a TIK közreműködésével priorálja a célszemélyt. Ennek során a nyomozó tisztázza, hogy az intézkedés alá vont személy azonos-e az arcfelismerő rendszer adatbázisában körözöttként szereplő személlyel.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdése szerint a rendőr a feladata ellátása során a) igazolhatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

A rendelkezésre álló dokumentáció alapján a Testület megállapította, hogy az akcióterv keretében alkalmazott arcfelismerő rendszer jelzést küldött az intézkedők mobil eszközére a panaszos arcképéről, mely szerint felmerült a gyanú arra vonatkozóan, hogy a panaszos körözés alatt áll. Az akcióterv keretében észlelték tehát, hogy a panaszos esetében felmerült annak lehetősége, hogy körözött személyről van szó, akinek elfogása indokolt. Ennek érdekében, hogy ezt a gyanút tisztázni tudják, indokolt volt a panaszos személyazonosságának megállapítása, melyre az Rtv. 29.§ (1) a) pontja megfelelő jogalapot biztosított az intézkedő rendőröknek.

A panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült azáltal, hogy a rendőrök intézkedést fogatosítottak vele szemben a személyazonosságának megállapítása érdekében, melynek keretében kizárólag a panaszos igazoltatására került sor.

b) A Testület jelen pont alpontjaként vizsgálta az intézkedés méltánytalan, megalázó voltát, mivel a panaszos beadványának megfogalmazásából úgy ítélte meg, hogy a panaszos az intézkedés fogatosításának tényét ítélte méltánytalanak és megalázónak.

A panaszos elmondása szerint az intézkedés során a rendőrök végig udvariasak voltak, ennek ellenére az emberi méltóságában sértve érezte magát.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával

szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”.

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A panaszos beadványának azon részét, mely szerint méltánytalan, megalázó volt az intézkedés, nem támasztotta alá érvekkel, pusztán az intézkedés megtörténtének tényét sérelmezte. Egy helyen külön megjegyezte, hogy az intézkedő rendőrök kifejezetten udvariasak voltak vele. Erre tekintettel a Testület úgy ítélte meg, hogy a panaszos pusztán az intézkedés foganatosításának tényét tartotta megalázónak, azonban az előző alpontban kifejtettek alapján megállapítható, hogy az intézkedés indokolt volt, arra megfelelő jogalap birtokában került sor.

A Testület indokoltnak tartja megjegyezni, hogy gyakorlatában rendszeresen előfordulnak olyan ügyek, amelyekben a rendőri intézkedés nyilvános helyen, alkalomadtán járókelők, ismerősök, szomszédok, vagy munkatársak szeme láttára zajlik. A Testület rendszerint abból indul ki hasonló esetekben, hogy a nyilvánosság bizonyos mértékig elkerülhetetlenül a rendőri intézkedések velejárója. Mivel a panaszossal szemben foganatosított intézkedésre nyilvános helyen került sor, így a helyszín jellegéből fakadóan fennállt a lehetősége annak, hogy a rendőri intézkedést a helyszínen tartózkodók láthassák; a panaszos személyazonosságának megállapítása érdekében azonban ez elkerülhetetlen volt.

Nem sértette tehát az intézkedés foganatosítása a panaszos emberi méltósághoz való jogát.

2) A Testület vizsgálta a rendőrök által viselt ruházat megfelelő voltát, mivel a panaszos véleménye szerint civil ruhás rendőrnek nincs joga vele szemben intézkedni.

A rendőri tájékoztatás szerint az intézkedés megkezdésekor a rendőrök eleget tettek az Rtv. 20.§ (1) bekezdésében foglalt követelménynek. A panaszos ennek ellenére azt közölte a járőrpárral, hogy nem hiszi el, hogy rendőrökkel áll szemben. Erre vonatkozólag az intézkedők ismételt felmutatták neki szolgálati igazolványukat és azonosító jelvényüket, majd elmondták beosztási helyüket és intézkedésük okát is, melyre válaszul szintén azt kapták, hogy továbbra sem hiszi el, hogy rendőrökkel van dolga. Ekkor az egyik intézkedő – az „állampolgárbarát intézkedés”

jegyében – rámutatott a tőlük kb. 15 méter távolságban lévő rendőri jelleggel ellátott csapatszállító kisbuszra és kérte a panaszost, hogy amennyiben továbbra sem hiszi el, hogy rendőrök, fáradjanak oda együtt a kisbuszhoz, az egyenruhás kollégákhoz és hajtsák végre ott az igazoltatást, mint intézkedést.

Az akcióterv az akciószolgálatba beosztott bűnügyi állomány öltözetéről is rendelkezik: az akciószolgálatban résztvevő bűnügyi állomány évszaknak megfelelő, polgári öltözetet visel kötelezően.

Az Rtv. 20. § (1) bekezdése szerint a rendőrt az intézkedés során *a) az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy b) szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja.* A (3) bekezdés szerint a rendőr köteles - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni.

A Testület megállapította, hogy az intézkedő rendőrök az akciótervnek megfelelően viseltek polgári ruhát, melyet a tervek kötelezően ír elő számukra. Ezen felül a rendőrök mindent megtettek, ami tőlük elvárható, annak érdekében, hogy a panaszost biztosítsák arról, hogy valóban rendőrök a civil ruházattól függetlenül: az Rtv. 20. §-ának megfelelően igazolták magukat, sőt felajánlották a panaszosnak, hogy az intézkedést az egyenruhát viselő kollégáik jelenlétében folytatják le.

A Testület megállapította, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga azáltal, hogy civil ruhás rendőrök vonták intézkedés alá.

3) A Testület vizsgálta a panaszos személyes adatainak sorsát az igazoltatás kapcsán.

A panaszos adatbiztonsági szempontból nem lát garanciát arra, hogy nyoma marad-e a rendőrség nyilvántartásában az intézkedés tényének, személyazonosságának, a róla készült felvételeknek. Becsületes, törvénytisztelő családanyaként ugyanis nem szeretné, ha a személyes adatai a körözés alatt álló bűnözők adataival és a rájuk vonatkozó nyilvántartással összemosódnának.

A rendőri jelentés alapján megállapítást nyert, hogy az adattárban történő lekérdezés oly módon történt, hogy a szolgálati rádión keresztül a panaszos adatai bemondásra kerültek úgy, hogy azokat 3. személy ne hallhassa, ezért az egyik intézkedő az épület takarásába húzódott, míg a másik az intézkedés alá vonttal maradt.

A rendőri intézkedést követően a panaszos személyes adatainak kezelésére nem került sor, vele szemben az igazoltatás kapcsán se szabálysértési-, se büntetőeljárás, se egyéb eljárást nem kezdeményezett a hatóság.

A fentiekben túl megállapításra került, hogy nem került sor az intézkedés során igazoltató lap kitöltésére, ugyanis további intézkedésre a panaszossal szemben nem került sor, mivel a célhoz kötöttség elve alapján az adatainak rögzítésére nem is volt szükség, hivatkozással a Szolgálati Szabályzat 25.§ (2) bekezdésére.

A Szolgálati Szabályzat 25.§ (2) pontja szerint az igazoltatás során meg kell állapítani az igazoltatott személyazonosságát, és - akinél ez a további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények ezt indokolják - az igazoltató lapon rögzíteni kell az igazoltatottnak az Rtv. 29. § (8) bekezdése szerinti személyazonosító adatait, az igazolványának sorozatát és számát, valamint az igazoltatás helyét, idejét és okát.

A Testület megállapította, hogy a panaszos személyes adatainak további kezelésére nem került sor, az intézkedő rendőr igazoltató lap kitöltését sem tartotta szükségesnek. A rendőrök a helyszínparancsnoknak szóban jelentették az igazoltatás tényét, illetve azt, hogy az arcképfelismerő rendszer pontatlan jelzést adott. További, adatrögzítésre irányuló cselekményre nem került sor. Megjegyzi továbbá a Testület, hogy az intézkedők a legnagyobb diszkrécióval jártak el a helyzet körülményeihez mérten, a rádióval való adatkérés során is gondoskodtak arról, hogy azt harmadik személy ne hallhassa.

Mindezekre tekintettel a Testület úgy foglalt állást, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő, valamint személyes adatok védelméhez való joga a személyes adatainak kezelése vonatkozásában.

IV.

A Testület megállapította, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült azáltal, hogy a rendőrök intézkedést foganatosítottak vele szemben, melynek keretében kizárólag a panaszos igazoltatására került sor. Nem sértette továbbá az intézkedés a panaszos emberi méltósághoz való jogát sem. Nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga azáltal, hogy civil ruhás rendőrök vonták intézkedés alá. A Testület úgy foglalt állást, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő, valamint személyes adatok védelméhez való joga a személyes adatainak kezelése vonatkozásában.

A panaszos előzetes tiltakozására figyelemmel a Testület az Rtv. 93.§ (2) bekezdése alapján az eljárás megszüntetéséről döntött.

Budapest, 2019. február 28.

Dr. Lukács Tamás

elnök

Dr. Kozma Ákos

elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra

testületi tag

Dr. Cservák Csaba

testületi tag

Dr. Wildner Domonkos

előadó testületi tag